

KRUIMELS EN KIEZELS

Een Avontuurlijk sprookje

door

Stijn Cuypers

Romeinse Put 102/5

2650 Edegem

0494-15-79-86

www.toneelschrijver.be

stijn@toneelschrijver.be

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Stap 1 - Contacteer de auteur.

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM.

Het aanvragen van de opvoeringsrechten start bij het contacteren van de auteur.

Toneelschrijver Stijn Cuypers
Romeinse Put 102/5
2650 Edegem (België)

Mobiel: +32 494.15.79.86

mail: stijn@toneelschrijver.be

website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Stap 2 - U ontvangt het script.

Stijn Cuypers stuurt u een e-mail met daarin het script van de door u aangevraagde voorstelling en een toestemming tot kopiëren. Het is dus niet nodig om een verplicht aantal tekstbrochures aan te kopen, u print zelf het gewenste aantal exemplaren. Opgelet, deze toestemming tot kopiëren is geen geldige toestemming tot opvoeren. Deze toestemming kan u bekomen door stap 3 en 4 te doorlopen.

Stap 3 - Toestemming tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. Nadat u dit formulier hebt ingevuld bent u bijna klaar om aan de repetities te beginnen.

Stap 4 - Aanvraag bij SABAM

De definitieve en rechtsgeldige toestemming krijg je van SABAM, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een eenvoudig aanvraagformulier op www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen

Dramatis Personae

<u>Louise:</u>	Een dromerig meisje.
<u>Wout:</u>	Een avontuurlijke jongen.
<u>Britt:</u>	Een puber.
<u>Tanja:</u>	Een vriendin van Britt.
<u>Klein duimpje:</u>	Klein gestalte maar een grote mond.
<u>Hoedenmaker:</u>	Een vreemd figuur met hoge hoed.
<u>Jager:</u>	Redder van roodkapje.
<u>Tinkerbel:</u>	Een elfje.
<u>Gaston:</u>	Uit Belle en het beest.
<u>Goede fee:</u>	Uit Assepoester.
<u>Roodkapje:</u>	Meisje met rode kap.
<u>Pinokkio:</u>	Een houten pop.
<u>3 Biggen:</u>	Met een krulstaart.
<u>Peter Pan:</u>	Jongen die nooit groot wordt.
<u>Ursula:</u>	Zeeheks uit de kleine zeemeermin.
<u>Assepoester:</u>	Weesmeisje, lust graag pompoenen.
<u>Eendje:</u>	Een eend, niet al te mooi.
<u>Belle:</u>	Dierenliefhebber.
<u>Heks:</u>	Oude vrouw.
<u>Merlijn:</u>	Tovenaar.

Inhoud

Een sprookjesboek transporteert een groep jongeren naar een wereld waarin alles anders dan anders loopt. De weg naar huis ligt bezaaid met spannende en magische avonturen, mytische wezens en sprookjesfiguren. Maar heeft technologie ons vermogen om te geloven aangetast?

Licht en Decor

Met eenvoudige zetstukken aangevuld door sfeervolle belichting wordt een sprookjeswereld geschapen.

INHOUDSOPGAVE

proloog	I-1
Scène 1	II-1
Scène 2	III-1
Scène 3	III-1

Inzage - exemplaar

PROLOOG

Bij aanvang bevinden we ons op een slaapfeestje. De jarige Britt verwelkomt haar gasten terwijl de gasten druk bezig zijn met luchtmatrassen opblazen. Louise zit naast haar nog niet opgeblazen matras en leest in een sprookjesboek.

BRITT

(Slaakt een luide gil)

Tanja! Je bent er.

TANJA

Britt! Ons feestvarken.

BRITT

Heb jij mij nu net een varken genoemd?

TANJA

Ik zou niet durven, jij bent meer een schattig biggetje.

BRITT

Bedankt hoor!

TANJA

Hier, een cadeautje om het goed te maken.

BRITT

(Opent het pakje)

Mascara! Je bent geweldig.

TANJA

Dat weet ik toch.

BRITT

Aan uw bescheidenheid zal het ook niet liggen. Zoek maar een plaatsje tussen de andere gasten, dan kan je daar je matras opblazen.

WOUT

(Merkt op dat Louise haar matras nog niet heeft opgeblazen)

Louise, Ben je al klaar?

LOUISE

(Druk aan het lezen in haar sprookjesboek)

Ja hoor.

WOUT

Ben je zeker?

LOUISE

Jaja.

WOUT

Louise!

LOUISE

Ja Wout! Wat is er nu?

WOUT

Je luchtmatras gaat zich echt niet zelf opblazen hoor.

LOUISE

Ik doe het straks wel.

WOUT

Zou je dat niet beter nu doen, dan kan je daarna mee komen feesten met de anderen.

LOUISE

Ik heb helemaal geen zin om te feesten.

WOUT

Waarom ben je dan gekomen?

LOUISE

Ik moest van mijn moeder, ze zei dat het goed zou zijn als ik vrienden zou maken.

WOUT

Waar wacht je dan op?

LOUISE

Ik wil helemaal niet.

WOUT

Je kan toch proberen om vrienden te maken.

LOUISE

Ik wil hier helemaal geen vrienden vinden, het enige dat hen interesseert is make-up en andere domme dingen.

WOUT

Je kan mij wat gezelschap houden, ik beloof je dat ik niets over make-up zal zeggen.

LOUISE

Goed dan.

WOUT

Maar blaas eerst die matras op, de koude vloer slaapt echt niet zo goed hoor.

LOUISE

Nog heel eventjes, ik begin er zo dadelijk aan.

WOUT

Wat ben je eigenlijk aan het doen?

LOUISE

Ik probeer te ontsnappen uit de buik van een wolf.

WOUT

Je bent wat aan het doen?

LOUISE

Ik heb dit sprookjesboek hier daarjuist gevonden, ik ben aan het lezen in Roodkapje.

WOUT

Maar dat verhaal ken je toch al.

LOUISE

Ja, maar dit is anders.

WOUT

Hoezo, anders? Roodkapje is toch gewoon roodkapje. Dat is toch altijd hetzelfde.

LOUISE

En toch voelt het dit keer anders aan, alsof je elk moment in het verhaal kan gezogen worden.

WOUT

Dat zou nog eens een avontuur zijn, en wie zou jij dan spelen in het verhaal, Roodkapje zelf?

LOUISE

Neen, dan wil ik de oma zijn. Dan kan ik lekker veel koekjes eten.

BRITT

Koekjes, heb jij koekjes bij Louise?

LOUISE

(Steekt snel het boek in haar rugzak)

Neen.

BRITT

Hebben jouw ouders je nooit verteld dat je niet mag liegen, wat heb je daarjuist dan weggestoken?

WOUT

Laat haar toch met rust Britt.

BRITT

Moei je er niet mee Wout, dit is iets tussen ons kleintje en mij. Wat hou jij voor mij verborgen Louise?

LOUISE

Niets, helemaal niets.

BRITT

Ook goed.

(Trekt de aandacht van de andere kinderen)

Jongens! Louise heeft koekjes verstoppt en wil ze niet met ons delen!

TANJA

Koekjes! Ik ben dol op koekjes.

BRITT

Gulzigaard, en dan durf jij mij een biggetje te noemen.

TANJA

Ik zie jou ook graag Britt.

BRITT

Komaan Louise, delen!

LOUISE

Ik heb helemaal geen snoep bij.

BRITT

Wat heb je dan wel verstopt?

LOUISE

Dat zijn jouw zaken niet.

BRITT

Dit is mijn feestje, dus doe niet zo asociaal en laat zien.

(De andere kinderen beginnen BRITT te steunen en moedigen Louise aan om haar verstopte sprookjesboek te laten zien)

BRITT

(Samen met de andere kinderen)

Laten zien, laten zien, laten zien!

WOUT

Laat maar gewoon zien Louise, het maakt toch niet zoveel uit.

LOUISE

Maar het is van mij.

WOUT

Je hebt het hier gevonden, dus eigenlijk is het van Britt. Het is haar slaapkamer.

BRITT

Wat? Probeerde jij iets van mij te stelen? Geef terug jij dief!

LOUISE

Goed dan.

(Neemt het sprookjesboek uit haar rugzak)

Ik ging het heus niet stelen, ik wou er enkel maar in lezen.

BRITT

Wat is dat voor iets?

LOUISE

Een broodrooster! Een boek natuurlijk, dat ziet toch het kleinste kind.

BRITT

Vandaar dat jij het ook gezien hebt, jij bent het kleinste kind.

WOUT

Geef Britt haar sprookjesboek nu maar gewoon terug Louise.

BRITT

Mijn sprookjesboek? Excuseer. Ik hou mij echt niet bezig met het lezen in sprookjesboeken.

LOUISE

Wout heeft gelijk, het lag hier op jouw kamer dus is het van jou.

(Geeft het sprookjesboek aan BRITT die het tegen haar zin aanneemt)

TANJA

O My God Britt, lees jij sprookjes?

BRITT

(Bladert door het boek)

Louise, hoe kan je dit nu lezen. Er staan nergens plaatjes in.

LOUISE

Nu, er zijn mensen die gebruiken hun fantasie.

BRITT

Louise, het wordt tijd dat je die, ehm, boeken eens weglegt. Er zijn belangrijkere dingen in het leven... Twee lettergrepen...

LOUISE

Geen idee

BRITT

Fees-ten!

(De kinderen beginnen te gillen, rond te rennen en met kussens naar elkaar te gooien)

Louise, dit is echt de laatste keer dat ik jou uitnodig op mijn feestje.

LOUISE

Gelukkig maar, dit is echt het domste feestje dat ik ooit heb gezien.

WOUT

Meisjes, laat elkaar toch met rust.

BRITT

Moei je er niet mee Wout, en daarbij Louise, sprookjes zijn het stomste wat er bestaat.

LOUISE

Sprookjes zijn helemaal niet stom, als je zou kunnen lezen zou je dat weten.

BRITT

Ik kan lezen!

LOUISE

Bewijs het dan, lees eens iets voor.

(Gooit het boek terug naar BRITT)

BRITT

Ik heb helemaal niets te bewijzen, en al zeker niet aan een baby als jij. Het enige waar dit boek met die onnozele sprookjes goed voor is, is de openhaard!

LOUISE

De openhaard, dat moet je maar eens proberen. Dit is een sprookjesboek, en volgens mij een heel bijzonder ook.

(Wil het boek oprapen)

WOUT

Wat ga je doen?

LOUISE

Kijken of er iets in het boek staat over domme ganzen.

BRITT

Domme gans? Je bent zelf een lelijk eendje.

LOUISE

Zie maar dat je zelf niet in een eendje veranderd.

WOUT

Stop nu toch eens met dat gekibbel! Wees toch maar voorzichtig Louise.

BRITT

Komaan Wout, je gaat me toch niet vertellen dat jij ook al gelooft in die onzin. Sprookjes bestaan niet!

(Op dit moment opent LOUISE het boek, er volgt een felle lichtflits)

DONKERSLAG

Scène 1

Wanneer het licht weer aangaat
op het podium bevinden we ons
in een sprookjesbos. LOUISE
staat alleen op het podium.

LOUISE

Wout? Wout, waar ben je!?

(Er klinkt een luide gil van BRITT)

Britt? Alles in orde?

(Wil aflopen op zoek naar BRITT. Op dat
moment komt WOUT op)

WOUT

Louise, eindelijk.

LOUISE

Wout, gelukkig. Ik dacht dat ik jou was kwijtgeraakt.

WOUT

Heb jij enig idee waar Britt is?

LOUISE

Britt kan niet ver zijn, ik hoorde haar zojuist...

BRITT

(Komt met een luide gil opgelopen)
Ik haat muggen!

LOUISE

Muggen? Is het dat maar, ik dacht dat jou iets ergs was
overkomen.

(Op dat moment komen een aantal
sprookjesfiguren opgelopen)

BRITT

Iets ergs? Straks staat mijn hele lijf vol muggenbeten.
Dat is erg!

WOUT

Komaan Britt, je moet nu niet van een mug een olifant
maken.

LOUISE

Zijn er hier olifanten?

BRITT

Doe niet zo dom.

LOUISE

Je doet zelf dom.

WOUT

Meisjes! Stop met dat gekibbel, jullie zouden beter mee de weg naar huis zoeken.

BRITT

Wacht.

(Neemt haar gsm)

Hey siri toon mij de weg naar huis... Verdorie geen verbinding.

LOUISE

Wie is Siri?

BRITT

Daar ben jij nog veel te jong voor.

LOUISE

Ik heb geen gsm nodig, ik ga het gewoon vragen aan die mensen daar.

WOUT

Goed idee Louise.

BRITT

Daar had ik ook wel opgekomen.

LOUISE

Excuseer Meneer?

(Merkt dan pas op dat ze tegen sprookjesfiguren aan het praten is)

Ik bedoel, Mevrouw, of neen dinges? Wij zijn verdwaald, zouden jullie ons de weg naar huis kunnen wijzen?

KLEIN DUIMPJE

Verdwaald? Dan had je maar kruimels en kiezels moeten strooien.

BRITT

Kruimels en kiezels? Doe niet zo raar.

KLEIN DUIMPJE

Wij raar? Heb je jezelf al een gezien, praten met een telefoon, wie doet nu zoiets?

BRITT

Dat is helemaal niet raar, dit is de nieuwste iPhone die er op de markt is.

HOEDENMAKER

Nou en? Dit is de nieuwste hoed die er op de markt is, maar dat wil nog niet zeggen dat ik ermee ga praten.

BRITT

Maar jouw hoed kan ons ook niet de weg naar huis vertellen.

KLEIN DUIMPJE

En jouw telefoon wel?

BRITT

Natuurlijk, normaal gezien toch, als ik bereik zou hebben.

HOEDENMAKER

Een telefoon die je de weg kan wijzen, jij gelooft in sprookjes zeker?

BRITT

Helemaal niet, sprookjes zijn stom!

KLEIN DUIMPJE

We zijn hier weg, dit gesprek is tijdverlies.

HOEDENMAKER

Tijdverlies, dat doet me eraan denken, waar zit dat verdomde konijn?

(De sprookjesfiguren gaan af)

LOUISE

Wacht, jullie zijn vergeten te vertellen hoe wij naar huis moeten geraken!

WOUT

Ach Louise, laat het maar, het is duidelijk dat die sprookjesfiguren andere dingen aan hun hoofd hebben.

BRITT

Horen jullie jezelf eigenlijk wel bezig?
Sprookjesfiguren? Ik zeg het nog eens sprookjes bestaan niet!

(Op de achtergrond loopt een wit KONIJN voorbij)

KONIJN

Te laat, Te laat!

LOUISE

En wat waren dat daarjuist dan? Eekhoorns?

BRITT

Doe niet zo belachelijk, kind!

WOUT

Begin nu niet opnieuw! Ik begrijp dat het raar is, maar heb jij dan een betere verklaring Britt?

BRITT

Dat is toch simpel. Wij zijn gewoon aan het dromen.

(LOUISE knijpt BRITT in haar arm)

Auw! Wat moet dat nu weer voorstellen?

LOUISE

Als wij aan het dromen waren dan had jij dat niet gevoeld.

BRITT

Test je dat zo? Zal ik eens bij jou proberen?

WOUT

We hebben geen tijd voor die spelletjes, we moeten op zoek naar andere sprookjesfiguren, anders gaan we nooit thuis geraken.

BRITT

Ik ga niet mee.

WOUT

Wat ga je dan doen, hier blijven?

BRITT

Ik heb geen zin om op zoek te gaan naar sprookjesfiguren.

LOUISE

Je moet niet bang zijn, sprookjes kennen altijd een vrolijk einde.

BRITT

Ik ben niet bang, dit heeft gewoon geen zin, we geraken nooit thuis.

WOUT

Kom op Britt, je mag de moed niet opgeven.

BRITT

Wat moet ik dan doen? Ik heb het koud, ik ben moe, en ik zit opgesloten in een verschrikkelijke droom.

WOUT

We zijn allemaal moe, ik denk dat we beter even uitrusten, en dan zoeken we morgen verder naar een oplossing.

LOUISE

(Ziet een huisje)

Misschien kunnen we hier overnachten?

BRITT

Waar?

LOUISE

Daar in dat huisje.

WOUT

Maar ik zie geen huisje.

(Twee zwartgeklede gedaanten brengen een deur op, ze blijven staan om de deur te ondersteunen)

BRITT

Nu zie ik het ook.

WOUT

Het valt te proberen.

(Klopt op de deur)

BRITT

(Met een heksenstem)

Knibbel knabbel knuisje?

LOUISE

Pas op, de heks uit hans en grietje woont hier!

BRITT

Hoe vaak moet ik nu nog zeggen dat die sprookjesfiguren onzin zijn.

(Terug met heksenstem)

Knibbel knabbel knuisje, we gaan slapen in dit huisje.

LOUISE

Net echt! Ik heb altijd al geweten dat je een heks was.

WOUT

Is dat gekibbel nu nog altijd bezig, als we ooit terug thuis willen geraken dan zullen we moeten samenwerken. Maar dat kan alleen als jullie stoppen met bekvechten.

(Opent de deur)

We zullen eens kijken of we hier kunnen slapen.

(Twee andere zwartgeklede gedaanten komen opgelopen met een lange plaat waarop zeven bedjes staan getekend)

LOUISE

Wat een schattige bedjes.

BRITT

Schattig? Ik moet mij dubbel plooiën als ik daar ooit in wil passen.

WOUT

We vinden wel een oplossing.

(De drie wringen zich in allerlei bochten om uiteindelijk in de bedjes te passen. WOUT valt als een blok in slaap, LOUISE kan echter de slaap maar niet vatten)

LOUISE

Britt?

BRITT

Ja?

LOUISE

Slaap je al?

BRITT

Nu niet meer, wat scheelt er?

LOUISE

Ik kan niet slapen.

BRITT

Probeer eens met schaapjes tellen.

LOUISE

Maar als ik schaapjes tel, dan komt de grote boze wolf ze misschien opeten.

BRITT

Louise, de grote boze wolf bestaat helemaal niet. Dat zijn maar verhaaltjes.

LOUISE

Wat heb jij toch tegen sprookjes?

BRITT

Niets, toen ik jouw leeftijd had vond ik die zelf ook heel leuk.

LOUISE

Dat sprookjesboek is wel van jou hè?

BRITT

Natuurlijk, iedereen heeft toch een sprookjesboek. Maar er komt een leeftijd dat je volwassen moet worden. En daar horen geen sprookjes bij.

LOUISE

Dus jij hebt als kind wel vaak sprookjes gelezen?

BRITT

Mijn moeder heeft er mij vaak uit voorgelezen.

LOUISE

Wil jij er eentje aan mij voorlezen?

BRITT

Dat gaat niet.

LOUISE

Maar waarom niet?

BRITT

Omdat ik niet, omdat sprookjes stomme verhaaltjes zijn voor kinderen.

LOUISE

Maar ik ben nog een kind.

BRITT

Dan wordt het tijd dat je volwassen wordt.

LOUISE

Slaap wel Britt

BRITT

Slaap wel Louise

(Wanneer de drie reizigers slapen komen er zeven sprookjesfiguren op, het zijn echter niet de zeven dwergen. PINOKKIO klopt op de deur van het huisje waardoor de deur openzwaait. De sprookjesfiguren komen uiteindelijk op een rij te staan en geven zinnen aan elkaar door)

JAGER

Er klopt iets niet.

KLEIN DUIMPJE

Er klopt iets niet.

TINKERBEL

Er klopt iets niet.

GASTON

Er klopt iets niet.

GOEDE FEE

Er klopt iets niet.

ROODKAPJE

Er klopt iets niet.

PINOKKIO

Maar jawel, ik heb wel geklopt. De deur was niet op slot.

ROODKAPJE

De deur was niet op slot.

GOEDE FEE

De deur was niet op slot.

GASTON

De deur was niet op slot.

TINKERBEL

De deur was niet op slot.

KLEIN DUIMPJE

De deur was niet op slot.

JAGER

Het is dan ook een waardeloos stuk hout.

KLEIN DUIMPJE

Het is een waardeloos stuk hout.

TINKERBEL

Het is een waardeloos stuk hout.

GASTON

Het is een waardeloos stuk hout.

GOEDE FEE

Het is een waardeloos stuk hout.

ROODKAPJE

Je bent een waardeloos stuk hout.

PINOKKIO

Wat zeg je? Jij moet veel zeggen met je belachelijke rode muts.

GOEDE FEE

(Die inmiddels naar binnen is gegaan)

Er ligt iemand in onze bedjes!

JAGER

Stil, anders maak je ze nog wakker.

GASTON

Ik zeg, dood het beest!

TINKERBEL

Gaston, dit is geen beest, dit zijn mensen.

KLEIN DUIMPJE

Maar wacht eens, ik ken deze rare snuiters. Ik heb ze daarstraks in het bos gezien.

ROODKAPJE

Maar ze doen toch niemand kwaad, nu ja hout vasthouden.

(Legt haar hand op het hoofd van
Pinokkio)

PINOKKIO

Grappig hoor, moet jij niet naar het rusthuis koekjes gaan brengen?

JAGER

We moeten ze wakker maken.

GASTON

Het is tijd voor harde actie mensen, volg mij in de strijd!

TINKERBEL

Of ik kan gewoon aan hun voeten kriebelen.

(Kriebelt aan de voeten van BRITT)

BRITT

(Slaakt een luide gil)

Ga weg, lastige muggen!

WOUT

Wat is er, is het al morgen?

BRITT

Wie zijn jullie?

PINOKKIO

Dat zou ik beter aan jullie vragen.

LOUISE

Pinokkio!

PINOKKIO

Leugenaar! Ik ben Pinokkio.

LOUISE

Dat bedoelde ik ook, ooh en jij bent roodkapje!

ROODKAPJE

Hallo!

LOUISE

En Tinkerbel, en de Goede fee en Gaston ooh en klein Duimpje!

KLEIN DUIMPJE

Wij hebben al kennisgemaakt geloof ik.

WOUT

Inderdaad, daarstraks. Toen hebben we u verteld dat we verdwaald waren.

ROODKAPJE

Verdwaald? Je had dan maar niet van het rechte pad moeten afdwalen.

PINOKKIO

Of je had maar kruimels en kiezels moeten strooien.

KLEIN DUIMPJE

Dat heb ik ze ook gezegd, maar denk je dat ze naar mij luister, ooh neen. Eigenwijze mensen.

LOUISE

Maar wat doen jullie hier eigenlijk, dit is toch het huis van de zeven dwergen?

ROODKAPJE

Het is allemaal de schuld van Merlijn de tovenaar.

BRITT

Merlijn? Die ontbrak er nog aan.

ROODKAPJE

We waren het zo beu om altijd maar hetzelfde verhaal te moeten beleven.

JAGER

Kan je je voorstellen hoe verschrikkelijk het is om iedere keer weer de buik van die wolf open te snijden. Je wil niet weten hoe hard het daarbinnen stinkt.

ROODKAPJE

Jij hebt veel te klagen, ik moet altijd in die buik zitten te wachten op jou, en als je denkt dat er een douche in dat huis is, vergeet het maar.

JAGER

Dus hebben we aan Merlijn gevraagd om wat meer afwisseling in ons leven te brengen.

GASTON

En nu zitten we hier in het sprookje van Sneeuwwitje. Ik kan geen appels meer zien.

GOEDE FEE

We hebben gevraagd aan Merlijn om ons terug naar onze eigen plek te toveren, maar hij kan ons niet helpen.

LOUISE

Maar Merlijn is de grootste tovenaars die er bestaan heeft.

KLEIN DUIMPJE

Groot? Je moet nu ook weer niet overdrijven, hij heeft een gemiddelde lengte.

PINOKKIO

Je bent gewoon jaloers!

KLEIN DUIMPJE

Ik ben helemaal niet jaloers, ik ben groot op mijn eigen manier.

PINOKKIO

Je hebt een grote mond, wil je zeker bedoelen?

KLEIN DUIMPJE

Kijk daar een walvis!

PINOKKIO

Waar? Waar?

WOUT

Stop nu eens met dat gekibbel! Als een grote, ik bedoel heel goede tovenaar als Merlijn ons al niet kan helpen, hoe gaan wij dan ooit thuis geraken?

BRITT

Merlijn de tovenaar? Hoor jullie toch eens bezig, wie is de volgende die ons kan redden, Harry Potter?

ROODKAPJE

Neen die kan ons zeker niet helpen, daar hebben we de auteursrechten niet van.

LOUISE

Maar, hoe komt het dat Merlijn ons niet kan helpen.

JAGER

Hij zegt dat we moeten wachten op het wonder.

LOUISE

Het wonder?

GASTON

Gekke ouwe Merlijn.

WOUT

Maar wat bedoelt hij daarmee?

(Een klok slaat twaalf uur)

GOEDE FEE

Twaalf uur, de hoogste tijd om te gaan slapen.

PINOKKIO

Maar ik ben nog niet moe.

GOEDE FEE

Let maar op of je verandert nog in een pompoen.

ROODKAPJE

Een houten pompoen, daar zal volk naar komen kijken.

LOUISE

Maar voor jullie gaan slapen, kunnen jullie ons vertellen hoe we de tovenaars kunnen vinden?

GOEDE FEE

Dat is simpel, volg de goudgele straat.

LOUISE

Volg de goudgele straat?

BRITT

Volg de goudgele?

WOUT

Volg de goudgele.

SPROOKJESFIGUREN

Volg de goudgele straat!

WOUT

Maar hier is helemaal geen goudgele straat?

GOEDE FEE

Dan zou ik het ook niet weten, slaap wel.

(Sluit de deur)

WOUT

Hier staan we dan, en nog steeds geen spoor.

LOUISE

Maar we weten nu toch naar wie we op zoek moeten.

WOUT

Komaan, we moeten Merlijn de tovenaar vinden.

(WOUT en LOUISE gaan fluitend af)

BRITT

Heeft er iemand een wekker bij? Het wordt echt tijd dat ik wakker word.

(Gaat af)

Inzage - exemplaar

Scène 2

Twee zwartgeklede gedaanten houden een lange plaat vast die dienstdoet als tafel, aan de tafel zitten DE HOEDENMAKER, URSULA, ASSEPOESTER, PETER PAN en de DRIE BIGGETJES. Ze maken duidelijk veel plezier.

HOEDENMAKER

Oh, ik weet er nog eentje, kennen jullie die mop van de molenaarsdochter?

BIG 1

Neen?

BIG 2

Geen idee.

BIG 3

Geen flauw idee.

HOEDENMAKER

Ik ook niet, want ze was te melig.

(Alle sprookjesfiguren schieten overdreven hard in de lach)

PETER PAN

Ik ken er ook nog één!

HOEDENMAKER

Stilte allemaal, Peter Pan kent nog een mop.

PETER PAN

Ik zat ooit in een vliegtuig naast een rijke zakenman, en ik riep op de stewardess. "Hey Geit! Geef mij eens een pintje." En de stewardess komt naar mij en zegt: "Hier is uw bier meneer Pan." De man naast mij vraagt: "En dat werkt zomaar?" Even later roept de zakenman, "Hey Geit! Breng mij eens een whisky!", waarop het vliegtuigpersoneel de man in volle vlucht uit het vliegtuig gooit. De man valt naar beneden, ik spring hem achterna en zeg: "Voor iemand die niet kan vliegen heb jij wel een grote mond!"

(Alle sprookjesfiguren schieten weerom in de lach, op dat moment komen onze reizigers op)

URSULA

Ach, Peter Pan, word toch volwassen.

(De sprookjesfiguren beginnen nog harder te lachen)

BIG 1

Dat is een goeie Ursula

BIG 2

Dat is een hele goeie Ursula

BIG 3

Knor!

LOUISE

Dat lijkt me hier wel leuk.

WOUT

Misschien kunnen zij ons vertellen waar Merlijn is.

BRITT

Dit is geen droom meer, maar een nachtmerrie.

LOUISE

Geloof je nu nog steeds niet dat we echt in een sprookjesbos zijn?

BRITT

Ik geef het op, ik geef het echt op, Jij wil het niet snappen hè. Sprookjes bestaan niet!

URSULA

Ooh! Kennen jullie die mop van die drie vissen die iets willen bijleren?

LOUISE

Ze zwommen in een school?

(Iedereen is plots muisstil)

URSULA

Neen, ik heb ze opgegeten!

(De sprookjesfiguren moeten hierom weer hard lachen)

BRITT

Dat is echt niet grappig.

LOUISE

Komaan Britt, het is toch maar een grapje.

BRITT

Ja echt grappig, ik ben er echt door omvergeblazen.

BIG 3

Net zoals jullie huizen!

BIG 2

Maar nu moeten wij bij jou wonen.

BIG 1

In jouw stenen huis.

BIG 3

Zorg maar dat jullie snel genoeg geld hebben voor een eigen huisje.

HOEDENMAKER

Dus eigenlijk zijn jullie nu spaarvarkens.

(Iedereen schiet weer in de lach)

ASSEPOESTER

Ooh! Willen jullie een vuile mop horen?

BIG 1

Ja Assepoester!

BIG 2

Ja ja Assepoester!

BIG 3

Knor!

ASSEPOESTER

Ik ken geen vuile moppen want ik heb ze allemaal opgekuist.

(Iedereen schiet weerom in de lach)

WOUT

Kunnen jullie ons vertellen hoe we Merlijn de tovenaars kunnen vinden?

HOEDENMAKER

Ooh, Merlijn de tovenaars. Merlijn de tovenaars, de gelaarsde kat en de kleine zeemeermin zaten in een café...

BRITT

Hier schieten we geen stap mee op, we kunnen beter gaan.

LOUISE

Maar het is hier zo leuk.

BRITT

We hebben daar geen tijd voor, we moeten die Merlijn vinden. Ik kan niet geloven dat ik dat net gezegd heb.

(De drie reizigers willen weer vertrekken, en stoten het theeservies dat op tafel staat om)

URSULA

Oh kijk, onze gasten nemen de benen!

ASSEPOESTER

Is dat niet jouw taak Ursula, de benen nemen?

HOEDENMAKER

Onze gasten hebben er een mooi soepje van gemaakt.

PETER PAN

En jij drink alleen maar thee.

ASSEPOESTER

Welke soep hebben ze gemaakt?

BIG 1

Ja welke soep?

BIG 2

Ja, ja welke soep?

BIG 3

Knor!

URSULA

Wacht maar, ik zal ze leren om ons theekransje te verstoren.

(Het geluid van een hevig onweer barst los, er komen verschillende zwartgeklede GEDAANTEN opgelopen die wild zwaaien met takken en bladeren, ze bewegen zich voort op de maat van een spannende muziek, even later komen ook de drie reizigers op, ze zijn duidelijk niet op hun gemak)

BRITT

Ik wist het, nu geraken we nooit meer thuis.

LOUISE

Britt, ben jij ook zo bang?

BRITT

Ik Bang? Natuurlijk ben ik bang, we zitten als ratten in de val.

(De GEDAANTEN herhalen fluisterend de woorden van de reizigers)

GEDAANTEN

Ratten, ratten.

WOUT

Als we bij elkaar blijven kan er ons niet gebeuren

GEDAANTEN

Gebeuren, gebeuren.

LOUISE

Maar wat zou Merlijn bedoelen met het wonder?

GEDAANTEN

Wonder, wonder.

BRITT

Ik weet het niet, het enige dat ik weet is dat ik terug naar huis wil om te feesten.

GEDAANTEN

Beesten, beesten.

BRITT

Neen, niet beesten, ik zei feesten!

GEDAANTEN

Oh, pardon. Feesten!

(De griezelige muziek verandert plots in vrolijke feestmuziek en de belichting wordt kleurrijk en alle GEDAANTEN beginnen te dansen)

LOUISE

Hé, dit is best nog leuk.

BRITT

Veel beter zo.

WOUT

Het is hier al een stuk minder griezelig.

(De sfeer slaat plots terug om en de gedaanten komen tot vlak bij de reizigers)

GEDAANTEN

Griezelig, griezelig.

BRITT

Ja inderdaad, heel eng!

(De GEDAANTEN drijven de reizigers uit elkaar)

GEDAANTEN

Eng! Eng!

WOUT

Misschien kunnen we schuilen in dat kasteel!

BRITT

Welk kasteel?

LOUISE

Ik zie helemaal geen kasteel.

GEDAANTEN

Kasteel! Kasteel?

(De GEDAANTEN kruipen bij elkaar overleggen even, lopen af en komen terug op met een grote ladder, twee GEDAANTEN houden de ladder vast terwijl een andere vanboven op de ladder gaat staan en een groot fotokader vasthoudt, de andere gedaanten wijzen trots naar de ladder)

GEDAANTEN

Kasteel!

BRITT

Ah, daar.

LOUISE

Nu zie ik het ook.

WOUT

Maar hoe geraken we daarbinnen?

BRITT

Ik weet niet, we kunnen het eens langs de voordeur proberen.

WOUT

Goed idee.

LOUISE

Ik vraag me af welke avonturen ons daarbinnen nog wachten.

GEDAANTEN

Wachten, wachten.

LOUISE

Wachten? Helemaal niet, anders zou dit maar een saai toneelstuk worden.

Inzage - exemplaar

Scène 3

Op de ladder nemen HEKS, BELLE
en het LELIJK EENDJE plaats.
HEKS kijkt door het fotokader
dat dienstdoet als raam.

EENDJE

En als jij nu eens heel luid op je vingers fluit Belle?

BELLE

Op mijn vingers fluiten? Denk je echt dat die knappe
prins ons dan zou horen?

EENDJE

Neen, maar dat schoothondje van jou misschien wel.

BELLE

Schoothondje? Het beest is dus wel een betoverde knappe
prins hè, geen hond.

EENDJE

Een prins? Maar dan is ons probleem opgelost, kom op
Belle, fluiten!

HEKS

Jij bent me er eendje, als ik uit deze toren word gered,
dan wil ik niet dat dat door prins haarbal gebeurt.

BELLE

Hij is echt een knappe prins, maar om de betovering te
verbreken...

HEKS

Moet jij hem eerst kussen, dat weten we nu wel. Dat is de
eerste les uit sprookjes voor dummies.

EENDJE

Maar waarom heb je hem dan nog niet gezoend? Al dat haar
kan toch niet handig zijn om te stofzuigen.

BELLE

Ik weet het niet, ik denk dat ik mezelf nog niet volledig
wil geven voor we getrouwd zijn.

HEKS

Dus dan ga je trouwen met dat beest? "Neem jij Belle, het beest tot jouw, ehm, man?"

EENDJE

(Doet BELLE na)

Ja!

HEKS

"En neem jij Beest, Belle tot jouw vrouw?"

EENDJE

Woef!

BELLE

Jullie zijn echt niet grappig.

HEKS

Hier in deze toren opgesloten blijven is ook niet grappig.

EENDJE

Het is trouwens mijn beurt om aan het raam te zitten.

HEKS

Maar ik heb frisse lucht nodig.

EENDJE

Op jouw leeftijd is te veel aan het raam zitten niet gezond, straks krijg je nog een longontsteking.

HEKS

Doe niet zo dom, ik ben een oude vrouw, en oude vrouwen horen aan het raam te zitten.

BELLE

Komaan Heks, laat Eendje toch eens aan het raam zitten, dan mag jij straks in mijn plaats aan het raam.

HEKS

Goed dan!

EENDJE

Wacht eens, zien jullie dat ook?

HEKS

Ja neen, jij hebt mijn plaats aan het raam ingepikt.

BELLE

Wat zie je?

EENDJE

Er komen drie mensen naar onze toren gelopen.

HEKS

Zit er een knappe prins bij?

EENDJE

Er is een jongen bij, maar zo knap is hij nu ook weer niet.

HEKS

Maakt niet uit, op mijn leeftijd pak je wat je kan krijgen.

(HEKS doet alsof ze slaapt)

BELLE

Wat doe je nu?

HEKS

Alles voor de kus, en speel nu mee of ik bak een appeltaart voor jullie.

(De reizigers komen opgelopen)

LOUISE

Hallo!

EENDJE

Hallo, is dat alles?

BRITT

Hoe bedoel je?

EENDJE

Wij zitten hier honderd jaar te wachten tot er iemand ons komt redden, onze redder komt binnen en zegt, hallo.

LOUISE

Wat had ik dan anders moeten zeggen?

EENDJE

Ik weet niet, iets in de zin van "vrees niet nobele jonkvr... eend".

WOUT

Wij zijn verdw...

(WOUT wordt onderbroken door HEKS die
luid begint te snurken)

BRITT

Wat heeft zij?

BELLE

Ze slaapt tot ze wakker gekust wordt door haar redder, of
zoiets.

BRITT

Kom Wout, dit is het moment voor jouw heldenrol.

WOUT

Ik ehm, ik, Louise jij mag de held van het verhaal
spelen.

LOUISE

Iemand wakker kussen, daar ben ik nog veel te jong voor.
Dat is iets voor volwassenen.

(Kijkt naar BRITT)

BRITT

Ik denk er nog niet aan.

WOUT

Het is door jouw sprookjesboek dat we hier zijn beland,
nu mag jij ook eens helpen.

BRITT

Dat is mijn sprookjesboek niet, en sprookjes bestaan
niet.

LOUISE

Het is wel jouw boek, dat heb je me zelf gezegd, en
sprookjes bestaan wel.

BRITT

Als sprookjes dan toch bestaan, waarom kus jij haar dan
niet wakker? Wordt toch volwassen.

LOUISE

Omdat in sprookjes de kus alleen werkt als het van haar ware liefde komt.

BELLE

Als het van jullie af zou hangen dan zou het laatste rozenbladje al lang gevallen zijn.

BRITT

Ik ben die onzin echt beu, ik zal je bewijzen dat dit allemaal onzin is.

(BRITT klimt op de ladder naar HEKS om haar te zoenen, maar HEKS wordt net op tijd wakker)

HEKS

Niets van, ik ga me niet laten kussen door een meisje, waarom moeten al die sprookjes tegenwoordig zo modern gemaakt worden, in mijn tijd was het niet waar geweest.

WOUT

Maar waarom zitten jullie hier in deze toren?

EENDJE

Wij zijn in het sprookje van rapunzel terecht gekomen.

BELLE

En nu kunnen wij hier nooit meer naar buiten.

LOUISE

Wat erg! Als er maar een manier was dat we jullie hieruit konden halen.

BRITT

Zeg ehm Louise...

LOUISE

Nu niet Britt, ik weet dat je dit allemaal flauwekul vindt, maar dat wil niet zeggen dat we die arme sprookjesfiguren aan hun lot moet overlaten.

BRITT

Maar...

LOUISE

Als jij zo graag volwassen wil zijn dan moet je dat zelf weten, maar ik ga een oplossing zoeken om ze hieruit te krijgen.

BRITT

Louise...

LOUISE

Ik wil nu even niets meer van jou horen, tenzij je een oplossing hebt.

BRITT

Louise, de deur is open.

LOUISE

Het kan mij niet schelen dat die deur open is, we hebben een oplossing nodig... oow natuurlijk.

WOUT

Dames, na jullie.

(Wijst hen de weg naar buiten)

BELLE

Dank jullie wel, jullie hebben ons gered.

EENDJE

Ik ga snel een bad nemen, want ik voel me vies.

BELLE

En ik ga naar Merlijn, we hebben lang genoeg in het verkeerde sprookje gezeten.

LOUISE

Merlijn, maar daar zijn wij ook naar opzoek.

EENDJE

Waarom hebben jullie hem nodig?

WOUT

We zijn hier per ongeluk in dit sprookjesbos verdwaald, en we willen graag terug naar huis.

HEKS

Dan had je maar kruimels en kiezels moeten strooien.

BRITT

Kruimels en kiezels, ik ben die onzin echt beu! We hebben geen kruimels, we hebben geen kiezels maar ik wil nu naar huis!

HEKS

Maar ik heb wel kruimels en kiezels, en niet zomaar kruimels en kiezels, maar magische kruimels en kiezels.

LOUISE

Als ze hier ooit een toneelstuk van maken moeten ze het beslist kruimels en kiezels noemen.

HEKS

Als jullie in een cirkel van kruimels en kiezels gaan staan, dan zijn jullie onmiddellijk waar jullie moeten zijn.

WOUT

En jij wil dat voor ons doen?

HEKS

Met plezier.

BRITT

Vooruit dan, waar wacht je nog op.

(De reizigers gaan dicht tegen elkaar staan terwijl HEKS een cirkel van kruimels en kiezels rondom hen strooit)

LOUISE

Er gebeurt niets.

BRITT

Heb je de vervaldatum gecontroleerd?

HEKS

Wees maar gerust, het heeft gewerkt.

WOUT

Maar we zijn nog steeds hier.

HEKS

Inderdaad, en dat is precies waar jullie moeten zijn. Als jullie één voet uit deze cirkel zetten dan veranderen jullie in ezels.

BELLE

Maar ze moeten thuis zijn, niet hier.

EENDJE

Ik denk dat de leeftijd jou een beetje parten begint te spelen.

HEKS

Helemaal niet, die kinderen mogen hier nooit meer weg, en al helemaal niet op zoek gaan naar Merlijn.

BELLE

Waarom niet, Merlijn kan ons ook helpen om terug in ons eigen sprookje te geraken.

HEKS

Dat is het nu juist, ik wil helemaal niet terug naar die sprookjes waarin ik altijd de slechterik ben. Ik wil ook een keer de goede zijn.

WOUT

Je bent goed bezig moet ik zeggen.

HEKS

Kom, we zijn hier weg. En vergeet de deur niet op slot te doen als je naar buiten gaat.

(BELLE, EENDJE en HEKS gaan af)

BRITT

Hier zitten we dan, we geraken nooit meer naar huis.

LOUISE

We vinden wel een oplossing

(Er volgt een lange stilte)

BRITT

Ik weet het!

WOUT

Ja?

BRITT

Of neen, toch niet.

(Een nog langere stilte volgt tot LOUISE rechtstaat)

LOUISE

Ik ben het beu, Britt je hebt gelijk.

BRITT

Hoezo, wat bedoel je?

LOUISE

Die sprookjes zijn onzin, ik geloof er niet meer in.

WOUT

Wat ga je doen Louise?

LOUISE

Ik ga uit de cirkel stappen en je zal zien dat er niets gebeurt. Het wordt inderdaad tijd dat ik volwassen word.

(LOUISE maakt aanstalten om uit de cirkel te stappen maar BRITT springt recht om haar terug in de cirkel te trekken)

BRITT

Niet doen Louise! Ik wil niet dat je in een ezel veranderd!

LOUISE

Wat krijg jij ineens? Jij vindt sprookjes toch ook maar onzin.

BRITT

Dat is niet waar, ik heb dat maar gezegd omdat ik zelf niet goed kan lezen.

LOUISE

Dus je gelooft wel in sprookjes.

BRITT

Natuurlijk geloof ik in sprookjes, sprookjes bestaan echt!

(Er volgt een luide donderslag en een lichtflits, onder feestelijke muziek verschijnt MERLIJN samen met alle sprookjesfiguren bij de kinderen)

MERLIJN

Verdikkeme, het heeft even geduurd maar het resultaat mag er zijn.

WOUT

Excuseer maar wie bent u?

MERLIJN

Ik ben Anton, Walt, Merlijn Grimm. Zeg maar Merlijn.

BRITT

Ik ben geen ezel, ik ben geen ezel, ik ben geen ezel!

LOUISE

Daar valt over te discussiëren.

WOUT

Wat ben ik blij dat wij u gevonden hebben.

MERLIJN

Ooh, maar ik was nooit ver weg hoor, ik heb jullie avonturen op de voet gevolgd.

BRITT

Wat! u wist dat we je zochten en toch heeft u ons de hele tijd laten afzien?

MERLIJN

Ik moest wel, maar uiteindelijk ben jij het die mij tevoorschijn heeft getoverd.

BRITT

Ik?

MERLIJN

Ja, ik kan alleen maar iets betekenen voor mensen die in sprookjes geloven. Het heeft ons wat werk gekost, maar uiteindelijk geloof je dan toch weer. En dat is het wonder waar wij allemaal op gewacht hebben.

BRITT

Wat bedoelt u met wij allemaal?

MERLIJN

Toen jij die arme Louise aan het uitlezen was met haar sprookjesboek, waren wij vanop de bladzijden van het boek aan het toekijken. En we hebben besloten om in te grijpen.

WOUT

Dus jullie hebben ons naar hier gehaald?

MERLIJN

Inderdaad, en alle sprookjesfiguren hebben samengewerkt om Britt terug te doen geloven.

HEKS

Zie je wel dat ik zo slecht nog niet ben.

LOUISE

Maar hoe geraken we terug thuis?

MERLIJN

Heel eenvoudig, je gaat dicht tegen elkaar staan, sluit je ogen en zegt de toverspreuk.

BRITT

Welke toverspreuk?

MERLIJN

Je bent thuis, er is geen betere plek voor jou, alles past hier in elkaar, nergens beter dan thuis.

REIZIGERS

(Staan dicht tegen elkaar met de ogen gesloten)

Je bent thuis, er is geen betere plek voor jou, alles past hier in elkaar, nergens beter dan thuis.

BRITT

Zijn we al thuis?

MERLIJN

Neen, ik denk dat het alleen maar werkt als iedereen de spreuk mee zegt.

(Tegen de zaal)

Jullie moeten ons helpen, kennen jullie de magische woorden?

ALLEMAAL

Je bent thuis, er is geen betere plek voor jou, alles
past hier in elkaar, nergens beter dan thuis.

(Er volgt een knal en een lichtflits)

DONKERSLAG

EINDE

Inzage - exemplaar